

[Brorsen.]

at vi var naaet et meget langt Stykke videre og maaske fuldstændigt havde kunnet undgaa at beskæftige os med et Lovforslag som det, der er Tale om her.

Det er vort Syn, at naar der i det hele taget skal gennemføres Kriselove for et saa stort Erhverv som Landbrugserhvervet, saa maa man have hele Erhvervets Forhold for Øje. Bliver der saa nogle tilbage, der maa hjælpes paa anden Maade paa Grund af særlige Forhold, ja, saa kan man foretage en individuel Undersøgelse, og det er vi jo villige til, men først og fremmest maa man have hele Erhvervets Trivsel for Øje.

Den højtærede Landbrugsminister var inde paa en Omtale af det, jeg fremførte i min første Tale, bl. a. min Bemærkning vedrørende Bestemmelsen i Lovforslaget om Afstaaelse af Jord, for saa vidt som en Mand, der havde over 40 000 Kr.s Jordskyld, skulde have et Saneringslaan. Jeg har om dette Spørgsmaal blot udtalt, at det er noget, man kan overveje i Udvalget, om man skal blive staaende ved de 40 000 Kr. eller maaske gaa lidt længere op, eller om man maaske snarere helt skal stryge Tallet og slet ikke have noget Tal staaende her. Det er et Spørgsmaal, om det sidste ikke er det bedste. Man kunde i og for sig udmærket godt tænke sig en Mand, der har en mindre Ejendom, end der her er Tale om, komme i Vanskeligheder, en Mand, som gennem en hel Del Aar har drevet denne Ejendom meget daarligt; der kan da godt være Mening i, at i et saadant Tilfælde skulde vedkommende — naar vi i det hele taget skal ind paa disse Betragtninger — ogsaa afstaa Jord, saaledes som der er Tale om efter Lovforslaget. Men det er en Enkelthed, som man naturligvis kan tale om, naar Sagen kommer i Udvalg.

Jeg omtalte ogsaa det Forhold, der har vakt megen Opmærksomhed i den senere Tid, de Oplysninger, der er kommet frem om; at man inden for Landbruget har søgt Arbejdskraft, i et Antal af 25 000, og ikke har kunnet faa nogen, og det til Trods for den mægtige Arbejdsløshed, vi har her i Landet. Jeg har Indtrykket af, at den højtærede Landbrugsminister var lidt generet af hele dette Problem, da han skulde omtale det; han kom med forskellige Undskyldninger, som jeg i Virkeligheden mener ikke betyder saa forfærdelig meget, han mente bl. a., at naar de ikke har kunnet faa denne Arbejdskraft, disse 25 000, mest unge Mennesker, saa har de antagelig, i alt Fald i ret stor Udstrækning, faaet ældre. Naturligvis har det nok i nogen Grad været Tilfæ-

det, men efter mit Kendskab til Forholdene ligger det saaledes, at man mangfoldige Steder paa saadanne Smaagaarde, hvor man under normale Forhold i tidligere Tid havde lønnet Medhjælp, har hutlet sig igennem og ladet forskellige Ting ligge. Arbejdet er gjort af Familiens egne Medlemmer, og de Ting, som de ikke har kunnet overkomme, har de saa ladet ligge.

Men jeg synes, det Forhold er i høj Grad beklageligt, at medens vi har en Arbejdsløshed, der, da den sidst var optalt, var 133 000, kan Landbruget samtidig skaffe Beskæftigelse til adskillige Tusind, men kan ikke faa den nødvendige Arbejdskraft. Naturligvis maa vi foreløbig, indtil videre, lade os nøje med, som Landbrugsministeren sagde her, at Sagen er til Undersøgelse hos Socialministeren, men jeg vil haabe, at denne Undersøgelse finder Sted ret hurtigt, for saadanne Forhold kan jo ikke opretholdes; det er efter vor Opfattelse ganske urimeligt. Der er noget galt i hele dette System, og her maa man anmode om, at Regeringen vil gaa i Spidsen for at faa det Forhold ændret.

Saa er der i Dag af den højtærede Landbrugsminister og ogsaa af Regeringspartiernes Ordførere fremsat Udtalelser over for det, jeg har sagt her, navnlig paa et Par Omraader. Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh var navnlig inde derpaa, og den højtærede Minister har jo ogsaa været inde paa Spørgsmaalet. Det var en Sammenligning mellem det, der er Tale om her at udskrive i Skat, og en Margarineafgift, som vi i sin Tid var Tilhængere af. Nu synes jeg virkelig, at denne Sammenligning halter, for det er to vidt forskellige Ting. Naar man i sin Tid kom ind paa en Margarineafgift, var det i Forbindelse med hele Smørspørgsmaalet, og Forholdet er endvidere det, hvad de Herrer udmærket godt ved, at hele det Beløb, der kom ind gennem Margarineafgiften, var vi villige til øjeblikkelig at lade gaa ud til sociale Foranstaltninger, og hvis man kan huske og læser igennem de Love, vi i den Henseende har faaet, er det jo meget betydelige Millionbeløb, vi netop har været villige til at stille til Raadighed, saaledes at de i økonomisk Henseende svagt stillede kunde holdes fuldstændig skadesløse. Jeg vil endvidere gøre opmærksom paa, at sidste Gang vi havde Spørgsmaalet til Behandling i Landbo-kommissionen, havde Venstre — ogsaa af den Grund, at der saa maaske var større Sandsynlighed for, at vi kunde naa til Enighed — overhovedet ikke nogen Margarineafgift i det Forslag; Partiet stillede, saa jeg synes, man skulde lade det Spørgsmaal